

**Det
Grønlandske
Pressenævn**

**Årsberetning
2021**

Indholdsfortegnelse

Det Grønlandske Pressenævn	3
Sammensætning af Det Grønlandske Pressenævn 2021-2025	5
Sagsoversigt og gennemgang af konkrete sager	6
Sag 55-21-01 – [Klager] mod Sermitsiaq.....	7
Sag 55-21-02 – [Klager] mod Sermitsiaq.....	12

Det Grønlandske Pressenævn

I henhold til Landstingslov nr. 17 af 19. november 2007 om medieansvar udpeger Landsstyret et grønlandsk pressenævn (Det Grønlandske Pressenævn (Pressenævnet) bestående af en jurist og 6 medlemmer og et sekretariat. Juristen og de 6 medlemmer har alle en suppleant.

Pressenævnet træffer afgørelsen i sager om:

- 1) hvorvidt der er sket en offentliggørelse, der er i strid med god presseskik, jf. § 34.
- 2) hvorvidt et massemedie efter reglerne i kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle, herunder om genmælets indhold, form og placering.

Pressenævnets formand kan afvise:

- 1) klager, som åbenbart ikke hører under nævnets kompetence, jf. stk. 1, eller som er åbenbart grundløse.
- 2) klager fra personer, virksomheder med videre, der ikke har retlig interesse i det påklagede indhold.
- 3) klager der ikke overholder klagefristen, jf. § 34, stk. 2 eller 3, eller § 40.

Pressenævnet kan også af egen drift optage en sag til behandling, hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning. I disse tilfælde indhentes udtalelse fra den forurettede og udtalelser fra det massemedie, som klagen vedrører.

Et medlem af pressenævnet kan ikke deltage i behandlingen af en klage, der vedrører det massemedie, den pågældende er tilknyttet, eller hvis der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om medlemmets upartiskhed. Afgørelser træffes efter stemmeflerhed i form af en begrundet kendelse, medmindre en forligsmæssig løsning er opnået mellem parterne. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende. Dissensen anføres herefter i en kendelse, der ikke er enstemmig.

Pressenævnet kan hertil pålægge redaktøren af et påklaget massemedie om snarest at offentliggøre en kendelse i et af Pressenævnets nærmere fastlagt omfang.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse skal ske uden kommenterende tilføjelser og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

Pressenævnets kendelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Pressenævnet skal årligt afgive en beretning om Pressenævnets virksomhed til Landsstyret, som skal offentliggøre, jf. § 51.

Kontakt:

Det Grønlandske Pressenævn

c/o Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke

Imaneq 1A

Postboks 1029

3900 Nuuk

Tlf. +299 34 57 41

E-mail: pressenaevn@nanoq.gl

Sammensætning af Det Grønlandske Pressenævn 2021-2025

Indstillet af:

Naalakkersuisoq:
(Valg af formand)

Grønlands
Presseforening:

Redaktionelle
ledelser:

Organisationer:

Medlem:

Kirsten Thomassen
(Landsdommer)

Karsten Sommer
Dorthe Olsen

Poul Krarup
Alice Sørensen

Aqqaluk Brandt Johansen
Peter Jensen

Stedfortræder:

Morten Nornild
(souschef hos
Rigsombudsmanden)

Else Løvstrøm
Mads Pedersen

Inge S. Rasmussen
Jens Thorin

Bia Andersen
Rosannguaq Rossen

Sagsoversigt og gennemgang af konkrete sager

Alle modtagende henvendelser i Pressenævnet vil her blive oplistet. Forneden kan dog kun læses om henvendelser, der har ført til en egentlig sag. Alle sager vil blive anonymiseret.

I 2021 har Pressenævnet modtaget 2 klager.

Sag 55-21-01 – [Klager] mod Sermitsiaq

Sag 55-21-02 – [Klager] mod Sermitsiaq

K E N D E L S E:

afsagt af Det Grønlandske Pressenævn den 29. april 2021

i sagen 55-21-01

[Klager]
mod
Sermitsiaq

[Klager] har klaget over en artikel publiceret i Sermitsiaq nr. 13 den 31. marts 2021. [Klager] mener, at god presseskik er tilsidesat i artiklen.

Sagsfremstilling

Sermitsiaq bragte den 31. marts 2021 på side 4 artiklen ”Alle midler bruges i kampen mod Kielsen”. Af artiklen fremgår blandt andet:

” [Klager] **på mission**

Der går som sagt meget livlig debat om, hvad der sker, hvis [Navn1] vinder over [Navn2]. Men det nye, unge medlem af [Parti2]s ledelse, [Klager] har taget sagen i egen hånd og brugt sit medlemskab af folketinget og rejser til forskellige steder i landet, heriblandt til Østkysten. Det i sig selv kan ikke anfægtes, da man må regne med at rejseriet har haft med folketingsarbejdet at gøre.

Men Sermitsiaq erfarer, at rejseaktiviteterne lige så meget har haft som formål at promovere [Navn2]. Hun har i øvrigt sammen med flere formålet, at få mange [Parti2]-medlemmer flyttet over på [Parti1]s banehalvdel, blandt andet sin samlever [Navn3] samt sin far, [Navn4], som begge har stillet op for [Parti2], samt sin øvrige familie, heriblandt sine store brødre, [Navn5] og [Navn6], samt andre tidligere medlemmer af [Parti2].

...”

Parternes synspunkter

[Klager]s synspunkter

[Klager] har anført, at artiklen indeholder en række insinuerende og injurierende og ikke mindst forkerte og udokumenterede påstande, som hun på det kraftigste må tilbagevise.

Rejsen til Tasiilaq var den første rejse i Grønland, [Klager] har haft mulighed for at gennemføre som folketingsmedlem grundet Coronasituationen. Rejsen havde været planlagt længe og lykkedes først efter to tidligere forsøg. Anden gang rejsen blev forsøgt gennemført, måtte flyet vende tilbage til Nuuk pga. tekniske problemer.

Det er udokumenteret, at journalisten skulle have erfaret, at [Klager] havde brugt rejsen til Tasiilaq til at promovere [Navn2]. Rejsen fandt sted fra 24. - 27. marts i folketingsregi. Rejsens primære formål var at fortælle om arbejdet i folketinget, og [Klager] holdt et borgermøde i forsamlingshuset om sit folketingsarbejde. Borgermødet handlede ikke om at italesætte hverken Inatsisartut- eller kommunalvalget eller promovere [Navn2].

Under sit ophold i Tasiilaq besøgte [Klager] blandt andet Anstalten, Politiet, og diverse børne- og ungdomsforeninger. Alt sammen med henblik på at styrke hendes dialog med borgere og forstå deres liv, situation, arbejde- og fritidsliv.

At rejsen skulle have 'haft som formål at promovere [Navn2]', som Sermitsiaqs journalist skriver, er både forkert, injurierende og insinuerende. Mediehuset Sermitsiaq.ag bør trække udsagnet tilbage, og beklage dette falske postulat – eller i modsat fald håndfast dokumentere denne usande påstand.

Sermitsiaqs synspunkter

Sermitsiaq har anført, at de først og fremmest skal understrege, at de har flere såvel navngivne og unavngivne kilder som stiller spørgsmålstegn ved klagerens aktiviteter under valgkampen til Inatsisartut.

De navngivne kilder siger alle enslydende, at klageren har brugt tvivlsomme metoder til at fremme [Navn2]s valgkamp, og de unavngivne kilder synes, det var bemærkelsesværdigt, at klageren rejste rundt i landet under en valgkamp op til den 6. april 2021, og at det var med folketingsarbejdet som påskud. Avisen er i besiddelse af dokumentation fra kilder, som påviser, at der ikke er tale om udokumenterede påstande.

Dernæst henleder Sermitsiaq opmærksomheden på samme artikel, hvor avisen ifølge anonym kilde oplyser, at [Klager] havde udbredt usandheder igennem de sociale medier med en påstand om, at samtlige medlemmer af hovedbestyrelsen, de forrige medlemmer af Inatsisartut og Naalakkersuisut, undtagen én i partiet, sammen skulle have erklæret med underskrift, at de bakkede op om [Navn2] som ny formand for Naalakkersuisut.

Sermitsiaq ringede til [Klager] og fik kontakt til hende under hendes ophold i Tasiilaq fredag den 26. marts 2021 for at få vished om, hvad det var for et dokument, der skulle være skrevet under på, også fordi adskillige kilder med navns nævnelse gerne ville fremhæve, at klagerens påstand om, at der skulle have fundet underskriftsindsamling sted, ikke var sand. Det er [Navn7], [Navn8], [Navn9] og [Navn10], alle partifæller, som på det kraftigste afviste klagerens påstand. Klageren kunne ikke henvise til nogen dokumentation.

Men derudover har avisen dokumentation, der viser, at klagerens rejseaktiviteter ikke alene har drejet sig om folketingsarbejdet.

[Klager] sagde under en partiledersdebat i Folketinget den 13. april, at hun var i Grønland under valget og var med til at føre valgkamp. Hun kritiserede indirekte sin grønlandske kollega fra [Parti3], at hun ikke var i Grønland under valgkampen.

Hendes politiske rådgiver og presseansvarlige [Navn11] skriver til Sermitsiaq den 14. april, at under valgkampen er det ingen hemmelighed, at [Klager] frivilligt hjalp [Parti1], bl.a. i sin egenskab af hovedbestyrelsesmedlem for [Parti1].

Avisen er således også i besiddelse af dokumentation, hvor klageren bebrejder medlemmer af partiet for at bakke op om [Navn1]. Det skete under klagerens folketingsrejse og under valgkampen.

Eksempelvis er avisen kommet i besiddelse af lydoptagelser, hvor klageren grædefærdigt stiller spørgsmålstejn ved medlemmer af [Parti1]s opbakning til [Navn1]: ”Jeg forstår ikke I hopper på hans ([Navn1], red.) jammer, hvad med os der er blevet udsat for dårlig behandling? Blev der taget hånd om os? Nej, aldeles ikke, vi

blev til gengæld truet med eksklusion af ham I sympatiserer med! Gør dog tingene ordentligt!”

Set i ét vil avisen tilbagevise, at der skulle være tale om insinuerende og injurierende artikel, og avisen ser således ingen grund til at trække sin artikel ej heller dele af artiklen tilbage.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse

I afgørelsen har deltaget Kirsten Thomassen, Mariia Simonsen, Tupaarnaq Rosing Olsen og Alice Sørensen.

Det fremgår af punkt A, nr. 1 i de vejledende regler om god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte.

[Klager] har klaget over, at Sermitsiaq i den omhandlede artikel blandt andet har udtalt, at [Klager] benyttede sin rejse til Tasiilaq i slutningen af marts 2021 til at promovere [Navn2].

I den omhandlede artikel forklarer Sermitsiaq, hvilket grundlag avisens udsagn om [Klager]s formål med rejsen til Tasiilaq bygger på. Således henviser artiklen til udtalelser fra navngivne kilder, som bekræfter at have set et Facebook opslag, hvori [Klager] fremkommer med faktiske oplysninger til støtte for [Navn2]. Kilderne kan desuden ikke bekræfte rigtigheden af nogle faktiske oplysninger, som [Klager] har afgivet.

Herefter finder Pressenævnet ikke grundlag for at rejse kritik for overtrædelse af punkt A, nr. 1 i de vejledende regler om god presseskik.

Det fremgår af de vejledende regler om god presseskik punkt A, nr. 3, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringede for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare.

Sermitsiaq har oplyst, at de kontaktede [Klager] under hendes ophold i Tasiilaq og forelagde oplysningerne for hende.

Pressenævnet finder, at oplysningerne i den påklagede artikel ikke kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesferringende for [Klager]. Nævnet har lagt vægt på, at artiklen indgik i en aktuel politisk debat op til valget til Inatsisartut. Det er nævnets opfattelse, at [Klager] som en offentlig person må tåle en mere nærgående og kritisk omtale af sine handlinger, især når emnet er af klar almen interesse. Nævnet udtaler derfor ikke kritik.

K E N D E L S E:

afsagt af Det Grønlandske Pressenævn den 18. maj 2021

i sagen 55-21-02

[Klager]
mod
Sermitsiaq

[Klager] har klaget over en lederartikel publiceret i Sermitsiaq nr. 14 den 9. april 2021 samt over en præcisering bragt i Sermitsiaq nr. 15 den 16. april 2021. [Klager] mener, at god presseskik er tilsidesat i artiklen, og at han har krav på genmæle.

Sagsfremstilling

Avisen Sermitsiaq bragte den 9. april 2021 lederartiklen ”*Protestvalg*” med underrubrikken ”*Vi kender ikke den fremtidige politik på flere vitale områder*”. Af lederartiklen fremgår blandt andet:

”...

Det er usandsynligt, at [Parti1] går sammen med [Parti2], så længe dette parti er splittet, og ingen kender deres politik eller ved, hvem der reelt bestemmer i partiet. På sidelinjen har både [Navn], [Klager] samt [Navn3] stor indflydelse på partiets konkrete, daglige politik, uanset hvad der står i partiprogrammet.

...”

Den 16. april 2021 bragte Sermitsiaq en ”*Præcisering*”, hvoraf det fremgår blandt andet:

” [Klager] og [Navn1] er utilfredse med påstanden i lederen i Sermitsiaq 14 den 9. april om, at de har indflydelse på [Parti2]s politik.

De siger begge, at det ikke passer og altså, at de ikke har indflydelse på [Parti2]s politik. [Klager] har på den baggrund klaget til Pressenævnet.

Begge beder om dokumentation for påstanden i lederen.

Det kan vi af gode grunde ikke oplyse af hensyn til vores kildebeskyttelse. Men vi kan oplyse, at vi har flere velinformerede kilder, som vi ikke har grund til at betvivle, og som fortæller det samme. Desuden mener de samme kilder, at deres indflydelse også fremgår af [Parti2]s politik, samt at deres anbefalinger var medårsag til, at [Parti2] tabte valget.

Lederen er en analyse af, hvorfor valget gik som det gjorde.

I lederen angives to årsager til [Parti2]s nederlag. Dels lederskiftet i [Parti2] i november og den efterfølgende splittelse i partiet, dels Kuannersuit. Valget dokumenterer splittelsen i partiet, da partiets tidligere formand fik væsentligt flere stemmer end den nye formand. Valget dokumenterer også den folkelige modstand mod Kuannersuit-projektet. En lederkommentar er et synspunkt, og vi beklager, hvis de to nævnte personer i lederen ikke mener, at det er korrekt, at de har indflydelse på [Parti2]s politik.

Men deres dementi undrer os, da det er almindelig kendt, at de to personer støtter [Parti2] og den nye ledelse både i Grønland og i Danmark.”

Parternes synspunkter

[Klager]s synspunkter

[Klager] har anført, at det er meget forkert, at han skulle have stor indflydelse på [Parti2]s ”konkrete, daglige politik, uanset hvad der står i partiprogrammet.” [Parti2] med [Navn3] i spidsen har gjort alt, hvad han og de kunne gøre, for at skabe afstand til ham, samt konkret modarbejdet mange af de tiltag og erhvervsprojekter han har og stadig arbejder med.

Han har ikke været politisk aktiv eller medlem af et politisk parti, og det er han stadig ikke. Det virker som om, at avisen helt har glemt, at [Navn3] i 2015 fyrede ham som departementschef i Formandens Departement, uden begrundelse.

Han ringede den 9. april til [Redaktør1] for at høre, hvor han havde oplysningerne fra, og det ville han ikke oplyse. [Redaktør1] meddelte samtidig, at oplysningerne efter hans opfattelse var korrekt refereret, men at han gerne ville skrive i avisen, at [Klager] havde oplyst, at oplysningerne ikke var korrekte.

Kravet om dementi, som [Klager] sendte til [Redaktør1] den 9. april blev også kommenteret i deres ”præcisering”. Men det er stadig ikke korrekt, og han kan og vil ikke sidestilles med [Navn1] eller [Navn2] i forhold til [Parti2]. Åbenbart har avisen et klart ønske om, at sætte ham i et dårligt lys, hvor de tilskriver ham en væsentlig rolle i, at partiet [Parti2] ”tabte valget”. Han er dog ikke associeret med partiet [Parti2], og han ønsker ikke at være associeret med partiet. Et andet aspekt er, at oplysningerne er faktisk forkerte i forhold til, at [Parti2] tabte valget – [Parti1] og [Parti2] var de eneste to partier, der gik frem ved det omtalte valg – [Parti2] gik f.eks. 2,3 procentpoint frem, mens [Parti1] gik væsentlig mere frem, men alle andre partier gik tilbage. Endvidere er der i forhold til fakta ikke en partiledelse i Grønland og Danmark, for så vidt angår [Parti2] – det er alment kendt, at [Parti2], på lige fod med andre partier har én hovedbestyrelse, som alene sidder i Grønland.

Alt det kunne have været bragt frem til [Redaktør1], hvis han havde ulejlighet sig til at spørge [Klager] forud for at han havde skrevet sin leder, for at fakta tjekke m.v. Samt

ikke mindst den efterfølgende ”præcisering”, som [Klager] opfatter som en klar eskalering af angrebet på hans person.

[Klager] er ikke tilfreds med den behandling, hvor det kan tolkes, at [Redaktør1] vil bringe det i en anden sammenhæng, hvor [Redaktør1] påtænker at sætte det op imod hvad han nu mener er ”valide” rygter/oplysninger. [Klager] ønsker et dementi – for det er fuldstændig ukorrekt. Og dementiet skal have samme vægt, som de ukorrekte oplysninger der er bragt i lederartiklen.

[Klager] har endvidere anført, at han er en privat person, der har flere medejerskaber af forskellige selskaber, og han er i den forbindelse meget afhængig af, at hans upartiskhed er intakt. Han er samtidig en person med holdninger som han i mere private sammenhænge kan lufte – og det handler mere om den overordnede retning for samfundet m.v., men det kan på ingen måde gøre ham til ”reel spindoktor” for [Parti2], samt i efterfølgende reference fra avisen, ansvarlig for at [Parti2] ikke er et regeringsførende parti i dag.

Han hverken kan eller vil forholde sig til, hvad der er baggrunden for at Sermitsiaq bringer hans navn i den sammenhæng. Han har ønsket et fuldt dementi, som ikke er imødekommet, men tværtimod har ført til yderligere angreb på hans person.

I forhold til presseetiske regler, så er det A og B, som [Klager] mener, at Sermitsiaq har forbrudt sig mod. Det er ekstra skærpende, at avisen bringer hans person op med navn nævnelse i deres leder, og det er i sig selv ekstremt atypisk, så det er med fuldt overlæg at dette personangreb bliver foretaget. Og det bliver yderligere skærpet i deres ”præcisering”, hvor han tildeles ansvaret for at et konkret parti ikke er regeringsbærende mere. Og helt tilsidesætter partiets ledelse, hovedbestyrelse, deres medlemmer og deres sekretariat m.v. Der er tale om åbenlys forkerte oplysninger (A1). Avisen har godtaget kilders oplysninger, uden at tjekke disse (A2). Dækningen i lederen og den efterfølgende ”præcisering” er åbenlys skadelig og krænkende og skal virke agtelsesforringende for hans person (A3). Sermitsiaq har ikke søgt et svar fra ham, som blev bragt sammen med deres angreb (A4). Det er ikke klargjort, hvad der er fakta, og hvad der er kommentarer (A5). Der er ikke foretaget en berigtigelse til trods for, at der er rettet henvendelse til avisen om et dementi, hvor oplysningernes urigtighed bliver understreget (A7). Endvidere har man stik imod valgt at krænke privatlivets fred ved at offentliggøre [Klager]s navn i en sammenhæng, han ikke har forbindelse til (B1). Alt i alt har Avisen Sermitsiaq og redaktør [Redaktør1] forbrudt sig mod de presseetiske regler/retningslinjer over en bred kam.

Læser man Sermitsiaq’s egne retningslinjer for ”God presseskik”, så har [Redaktør1] forbrudt sig mod punkterne 1, 2 og 3. Han har uden kritik overfor sine kilder

viderebragt oplysninger, der vil virke skadende for en privat person med egne forretninger.

[Klager] har desuden anført, at han er meget afhængig af at have gode forretningsmæssige relationer uanfægtet af, hvad der sker på den politiske scene. Når redaktøren sammenkæder den dårlige politiske situation internt i et politisk parti, med navngivne personer, efter et andet parti har vundet et valg, så gør det bare endnu mere skade. Og det er måske desværre også med den hensigt, at det er skrevet. Han kender ikke til de andre refererede personers konkrete tilknytning til partiet op til- og efter valget, men han kan kun understrege at han ikke har nogen relationer til partiet [Parti2] og deres konkrete politiske arbejde.

Sermitsiaqs synspunkter

Sermitsiaq har anført, at lederen blev skrevet dagen efter valget og er et øjebliksbillede og analyse af, hvad der skete ved valget og baggrunden for, at valget blev udskrevet og [Parti2] tabte valget.

Klageren afviser påstanden i lederen om, at han har indflydelse på [Parti2]s politik og kræver et dementi.

Det er klart, at påstanden er en personlig opfattelse og vurdering, som man kan være uenig i eller enig i. Enhver avisleder er at betragte som en subjektiv og holdningsbestemt anskuelse, der bygger på en bestemt viden - i dette tilfælde om valget. Det er netop avisens rolle i et moderne digitaliseret samfund at være debatskabende.

Klagen til pressenævnet opfattes af Sermitsiaq som meget politisk, og den ville sandsynligvis aldrig være sendt, hvis valget havde fået et andet udfald, og Sermitsiaq havde lavet en tilsvarende analyse i sin leder.

Kravet fra [Klager] er, at vi skal oplyse vore kilder. Det kan vi af gode grunde ikke. Vi vil altid beskytte vore kilder. Men jeg kan tilføje, at avisen har fået oplysningerne bekræftet efterfølgende fra flere velinformerede, uafhængige kilder i det politiske liv både i Grønland og Danmark.

[Klager] har også ønsket et dementi i den efterfølgende avis Sermitsiaq nr. 15 den 16. april på en ordentlig plads i avisen.

Vi har ikke bragt et dementi eller rettelse, da vi ikke mener, at vi har skrevet noget forkert, men vi har bragt en præcisering, hvor vi fortæller læserne, at [Klager] afviser påstanden i lederen om, at han har indflydelse på [Parti2]s politik - i øvrigt et synspunkt, han har spredt på de sociale medier og givet grobund for en shitstorm mod

Sermitsiaq og [Redaktør1] med æreskrænkende udtalelser, der er langt værre end påstanden i lederen.

[Klager] forklarer ganske glimrende, hvorfor han har været så aktiv for at få [Navn3] fjernet som formand for [Parti2]. Det er jo på grund af dette ”komplot”, at [Parti2] mister magten. De fik ikke fjernet [Navn3]. De fik til gengæld indsat en ny formand. Og udstillet partiets totale mangel på retning og handlekraft.

[Klager] beskriver selv sit forhold til [Parti2] med ordene:

”Jeg kan med meget stor sikkerhed sige, at [Parti2] med [Navn3] i spidsen, har gjort alt hvad han og de kunne gøre, for at skabe afstand til mig, samt konkret modarbejdet mange af de tiltag og erhvervsprojekter jeg har og stadig arbejder med.

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke har været, eller er politisk aktiv, eller medlem af et politisk parti. Og det virker helt som om, at avisen helt har glemt, at [Navn3] i 2015 fyrede mig som departementschef i [Arbejdsplads1], uden begrundelse.”

Dermed erkender [Klager], at han blander sig i [Parti2]s politik, der har betydning for hans private virksomhed

Og nu begår han så selv samme ”helligbrøde”, som han beskylder [Redaktør1] for, når han skriver ”Jeg kan med meget stor sikkerhed sige, at [Parti2] med [Navn3]....”. Jeg tvivler på, at [Navn3] har samme opfattelse af den situation.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse

I afgørelsen har deltaget Kirsten Thomassen, Mariia Simonsen, Tupaarnaq Rosing Olsen og Alice Sørensen.

Det fremgår af punkt A, nr. 1 i de vejledende regler om god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er ukorrekte.

[Klager] har anført, at det er faktisk forkert, at Sermitsiaq har oplyst, at [Parti2] tabte valget, fordi [Parti2] gik 2,3 procentpoint frem. Endvidere har [Klager] anført, at [Parti2] ikke har en partiledelse i Grønland og Danmark, men at [Parti2] har én hovedbestyrelse, der sidder i Grønland.

Det er som udgangspunkt en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man som person, virksomhed, organisation eller lignende skal være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet. Det er ikke tilstrækkeligt blot at have interesse i det emne, der er behandlet.

Da de ovennævnte faktiske oplysninger vedrører partiet [Parti2], og ikke [Klager] personligt, finder nævnet, at [Klager] ikke har en sådan direkte og individuel retlig interesse i at få efterprøvet, om [Parti2] tabte valget eller om [Parti2] har en partiledelse i Grønland og Danmark, at der er grundlag for at behandle denne del af klagen i forhold til ham. Denne del af klagen afvises herefter.

Det fremgår af de vejledende regler om god presseskik punkt A, nr. 3, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesfordingede for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare. Af punkt A.4 fremgår, at angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende eller skadelige udsagn. Af punkt A.5 fremgår, at det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer. Af punkt A.7 fremgår blandt andet, at berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Det fremgår endvidere af de vejledende regler om god presseskik punkt B, nr. 1, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, med mindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.

Pressenævnet bemærker, at spørgsmålet om, hvorvidt forhold er injurierende hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Nævnet har alene kompetence til at tage stilling til, om der er tale om krænkende oplysninger efter de vejledende regler om god presseskik.

Det er Pressenævnets opfattelse, at en lederartikel i videre omfang end nyhedsartikler og lignende reportager kan indeholde vurderende, kommenterende og subjektive betragtninger, og at der derfor må indrømmes en høj grad af frisprog i sådanne artikler.

Det er endvidere nævnets opfattelse, at [Klager] må betegnes som en offentlig person, som må tåle mere nærgående omtale, særlig når emnet er af klar almen interesse.

Pressenævnet finder, at lederartiklen fremstår som Sermitsiaqs subjektive analyse og kommentar til de valg, der var gennemført umiddelbart forud for lederartiklen i Sermitsiaq nr. 14. Nævnet finder, at lederartiklen ikke indeholder udtalelser eller vurderinger i forhold til [Klager], som overskrider de vide rammer for frisprog i en lederartikel.

Sermitsiaq har efter lederartiklen bragt en præcisering, hvoraf det fremgår, at lederkommentaren er udtryk for Sermitsiaqs synspunkt, og at [Klager] mener, at dette synspunkt ikke er korrekt.

Herefter finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af lederartiklen, som blev bragt i Sermitsiaq nr. 14 eller af den efterfølgende præcisering, som blev bragt i Sermitsiaq nr. 15.

Kirsten Thomassen
Formand